

tendenser til flaskehalsproblemer i den private sektor. Det kan derfor være rimeligt i hvert fald i en periode at holde lidt igen med investeringer i den offentlige sektor, herunder også investeringerne på vejområdet.

Det siger sig selv, at når man ønsker at bruge den offentlige anlægssektor som led i konjunkturpolitikken, kan det naturligvis få visse konsekvenser for planlagte færdiggørelsestidspunkter. Det er imidlertid også min opfattelse, at der er en klar forståelse her i salen for nødvendigheden af at føre en forsvarlig økonomisk politik.

Som udviklingen ser ud til at gå i øjeblikket, er der efter regeringens vurdering ikke grundlag for at opretholde det nuværende høje eller ekstraordinært høje aktivitetsniveau, når midlerne i beskæftigelsespakken er opbrugt.

Jeg forventer derfor, at der i de nærmest kommende år kan være behov for at dæmpe aktiviteten til – hvis jeg må have love at bruge det udtryk – et mere normalt niveau, altså det niveau, som vejinvesteringerne var på, da Poul Nyrup Rasmussen I-regeringen overtog regeringsmagten.

Øgede midler til nyanlæg på vejområdet er således ikke det, man skal forvente at regeringen vil spille ud med i de kommende forhandlinger om næste års finanslov. Det er på den baggrund fortsat vigtigt, at vi tænker os godt og grundigt om, inden vi sætter nye arbejder i gang.

Udgangspunktet er fortsat, at der må skelnes mellem tre indsatsområder:

For det første vedligeholdelsen af vejnettet, for det andet forbedring af det eksisterende vejnet og for det tredje investeringer i nye vejanlæg.

Jeg tager næppe fejl, når jeg antager, at det især er de to sidstnævnte indsatsområder, der har givet anledning til den forespørgsel, som V og K har stillet her i dag.

Det er fortsat regeringens opfattelse, at det er vigtigt at afsætte midler inden for alle tre områder frem til 2005. På driftssiden er det vigtigt at sikre tilstrækkelige midler, så der i planperioden sker en tilfredsstillende vejvedligeholdelse. På anlægssiden er der fremdeles behov for opprioritering af investeringer, der fremmer miljø og sikkerhed. Regeringen lægger særlig vægt på at forbedre forholdene i byer, der generes af stor gennemkørende hovedlandevejstrafik, med hvad deraf følger af trafikuheld, støj, luftforurening og utryghed for beboerne.

Indsatsen i de kommende år vil derfor blive koncentreret om løsning af lokale problemer. Det er min opfattelse, at visse kredse søger at gøre motorveje til et særligt hadeobjekt, der tillægges en særlig symbolværdi som eksponent for en miljøansvarlig holdning. Det finder jeg ikke er rigtigt. Omlægningen af politikken i Trafikplan 2005 er ikke udtryk for, at regeringen lider af motorvejsforskrækkelse.

Motorvejsløsninger kan naturligvis anvendes, hvor de funktionsmæssigt og økonomisk set er berettigede. Der kan i den forbindelse være anledning til at minde om, at motorveje ikke blot er et spørgsmål om at øge fremkommeligheden. Motorveje indebærer naturligvis, som vi alle ved, betydelige sikkerhedsmæssige gevinster.

Regeringen dekretterer altså ikke noget fuldt stop for bygning af motorveje eller forbedring af motorvejsnettet, men som jeg sagde lige før, er det regeringens udgangspunkt, at der i de kommende år primært er behov for at satse på løsning af mere lokale problemer.

Trafikplan 2005 indeholder en oversigt over projekter, som anses for vigtige, når vi taler om egentlige vejudbygninger. Hertil kommer så nogle omfartsveje, som for visses vedkommende kan indgå i senere udbygninger, når der måtte vise sig behov herfor.

Disse projekter anses fortsat for vigtige og vil indgå i regeringens overvejelser, men deres gennemførelse må nøje vurderes i forhold til de økonomiske midler, der er til stede, herunder udviklingen i konjunkturerne. I overvejelserne vil selvfølgelig også indgå resultaterne af de igangsatte undersøgelser af behovet for forbedringer på rute 11 langs Vestkysten og af vejforbindelserne til Billund.

Enhver kan afgive løfter om noget, der skal ske ude i fremtiden. Det er der jo ikke nogen speciel kunst i, hvis man som regering ikke forventer at beholde sin position efter næste valg. Men hvis man ikke gennemfører de anlæg, som man på et givet tidspunkt stiller i udsigt, så er jeg bange for, man bidrager til at nedbryde respekten for politikere.

Den siddende regering forventer at fortsætte længe endnu, det turde ikke være nogen hemmelighed. Regeringen ønsker derfor, at der skabes en nøjere sammenhæng tidsmæssigt mellem udarbejdelse af konkrete projektplaner og udførelsen af de pågældende konkrete projekter, i det omfang projekterne er af en sådan karakter, at der er behov for lovgivning, når denne ind-